

۱۰

نشست معماران در سالگرد پلاسکو

آل پاچینو به دنبال «شکار» نازی‌ها

۱۲

روفالو مدافع محیط زیست

۱۲

فرهنگ

شنبه ۲۹ دی ۱۳۹۷ :: شماره ۵۳۰۳

گزارش کپسولی

انسان‌شناسی

باموسیقی

جشنواره موسیقی آینه‌دار، هفت دوره برگزار شده است و در این مدت توانسته علاوه بر پرکردن خلأ موسیقی مقامی برای دوستداران این موسیقی تعریف متفاوتی از يك جشنواره موسیقی محلی بدهد. اما حالا علی مغزهای، دبیر این جشنواره می‌گوید آینه‌دار سه دوره دیگر بیشتر برگزار نخواهد شد. آن‌طور که این پژوهشگر موسیقی گفته، طبق برنامه‌ریزی‌هایی که از ابتدای برگزاری جشنواره موسیقی نواحی «آینه‌دار» مد نظر بود، بنا بوده است این رویداد در قالب يك پروژه ده ساله برگزار شود که خوشبختانه تاکنون همه این برنامه‌ریزی‌ها طبق تقویم کاری انجام گرفته و سه دوره دیگر این پروژه به اتمام می‌رسد.

به عبارتی با برگزاری این سه دوره باقیمانده به نوعی پرونده جست‌وجو و ارائه کارگاه‌های موسیقی در مناطق جغرافیای فرهنگی ایران بسته می‌شود و پس از آن نیز تمام اجراها ثبت و ضبط شده و بسته‌های صوتی و تصویری که ما در این چارچوب تهیه کردیم به طور کامل منتشر خواهد شد. به گفته وی، آنچه طی دوره‌های برگزاری جشنواره موسیقی نواحی آینه‌دار به آن توجه داشتیم، تمرکز روی موسیقی‌شناسی قومی (اتنوموزیکولوژی) بوده که ما بر همین اساس روی موضوع موسیقی و بافت اجتماعی مناطق ایران تاکید داشتیم، اما آنچه در آینه‌دار برای ما در راستای تکمیل اهداف و کارهایی که مدنظر داریم از اهمیت زیادی برخوردار است،

تاکید روی انسان‌شناسی موسیقی خواهد بود که در آن دیگر قومیت‌ها مطرح نیستند بلکه مباحث مربوط به انسان‌شناسی موسیقی و فرهنگ، کلیدواژه اصلی ما برای پیگیری پروژه جدید خواهد بود که بعد از جشنواره آینه‌دار اگر مشکلی نباشد، آن را پیگیری می‌کنیم.

این پژوهشگر درباره اعلام جزئیات پروژه‌ای که در نظر است بعد از اتمام جشنواره موسیقی نواحی آینه‌دار پیگیری شود، گفت: با توجه به این‌که فعلا تمرکز ما روی سه دوره باقی‌مانده جشنواره است، نمی‌توانم درباره این پروژه جدید به جزئیات دقیقی اشاره کنم، اما به طور حتم بعد از مشخص شدن ابعاد و نیازهای اجرایی آنچه مدنظر داریم، اطلاعات گسترده‌تری را در اختیار مخاطبان و علاقه‌مندان قرار می‌دهیم. آنچه می‌توانم در اینجا اشاره کنم، این‌که فضا به گونه‌ای طراحی شده که شنوندگان موسیقی اقوام ایران را یورکردی متفاوت از آنچه در آینه‌دار شنیده‌اند، مواجه خواهند شد.

نخستین دوره جشنواره موسیقی نواحی آینه‌دار مهرماه ۹۲ به موسیقی شرق خراسان، سیستان و بلوچستان اختصاص داشت.

دومین دوره آن در خرداد ماه ۹۴ میزبان موسیقیدانان جنوب ایران و مناطق حاشیه خلیج فارس از استان‌های هرمزگان، بوشهر و خوزستان بود.

سومین سال آینه‌دار با موضوع موسیقی اقوام ایلی و عشایر کوچ‌نشین بختیاری، قشقایی، لکی و لری در تیرماه ۱۳۹۵ برگزار شد.

محمدصادق علیزاده
فرهنگ و هنر

همین الان اگر عبارت «بیلبورد میدان ولیعصر» را در گوگل سرچ کنید، عددی که تعداد نتایج را نشان می‌دهد روی ۸۳۹ هزار نتیجه ثابت می‌ماند. خب احتمالا همین عدد به اندازه کافی گویاست که این موضوع و این سوژه به اندازه‌ای مهم و محل رجوع شده که خودش به تنهایی تبدیل به يك ژانر شده باشد. همین هم احتمالا يك انگیزه باشد که به محض بالا رفتن طرح جدید روی بیلبورد میدان

ولیعصر، قورا عده‌ای برپوند سراغ موضوع تا ببینند می‌شود برای این ژانر محتوای جدیدی تولید کنند یا نه. همین موضوع هم باعث شده دیوارنگاره جدید این میدان دوباره محل حرف و حدیث و حاشیه شود. جالب این‌که اما ایراد، همان انتقادی است که در خردادماه گذشته هم شده بود؛ «چرا زنان در این تصویر حضور کمی دارند؟» این مرتبه اما مظاهرا کمی اوضاع فرق می‌کند.

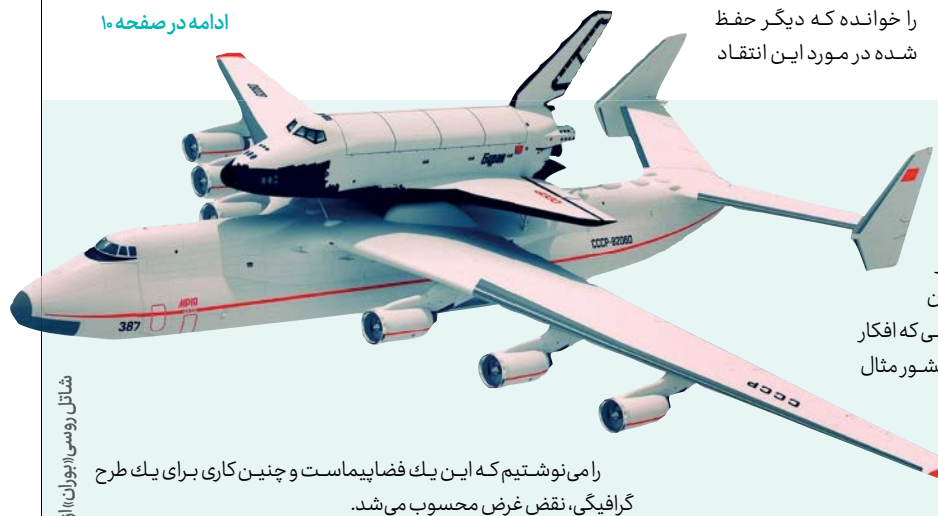
اگر مثل ما و یکی از هزاران جمعیت انبوهی باشید که هر روز از میدان ولیعصر می‌گذرند، احتمالا دیوارنگاره جدید این میدان را دیده‌اید. تصویری از تعدادی

از شهدای کشور از دهه ۴۰ (حسن باقری، مصطفی چمران) تا دهه ۹۰ (مسعود علیمحمدی، حسن طهرانی مقدم، مجید شهریاری، داریوش رضایی‌نژاد، مصطفی احمدی‌روشن) با همراه تعداد دیگری که چهره‌شان مشخص نیست، طرحی که با نام «نسل روشن» معروف شده است. دوزن و دومرد در تصویر نزدیک‌تر و سه خانم هم در تصویر دورتری به چشم می‌خورند که دور يك مانیتور جمع شده و مشغول گفت‌وگو هستند. همین کافی بود تا حاشیه‌های جدید درباره این تصویر راهی رسانه‌ها شود. البته این راهم بگوییم که سمت‌چپ تصویر داخل کادر این صفحه ما جان‌شد.

شورای شهری‌طور به طرح جدیدشان هم می‌گوید: «تصویر دو بخش دارد. سمت راست شهدای علمی و سمت چپ تعدادی از جوانان هستند. تصاویر شهدا که مشخص است به ترتیب از راست شهید باقری، شهید شهریاری، شهید طهرانی مقدم، شهید علیمحمدی، شهید چمران، شهید رضایی‌نژاد، شهید کاظمی آشتیانی و شهید احمدی روشن. خب توی این قسمت، بحث شهدای شاخص علمی از قدیم تا الان برایمان موضوعیت داشت. این‌که می‌گویند خانم‌ها توی این طرح حضور ندارند یا حضور کم‌رنگی دارند اصلا محل بحث نبوده و نیست. هدف ما این بوده که شهدای شاخص علمی را کنار هم قرار دهیم.»

گرافیکست خانه طراحان انقلاب اسلامی در ادامه به نقد شورای شهری‌ها می‌گوید:

ادامه در صفحه ۱۰

شاتل روسی «پوزان» از جمله شاتل‌های غیرآمریکایی است

را می‌نوشتیم که این يك فضاییماست و چنین کاری برای يك طرح گرافیکی، نقض غرض محسوب می‌شد.

جمع‌بندی جام‌جم

هرچند صحبت‌های اسراری درست و منطقی به نظر می‌رسد و شاتل‌ها عموما این شکلی هستند و نماد سفر انسان به فضا محسوب می‌شوند (چه نوع روسی چه نوع آمریکایی) ولی راستش اگر نظر ما را خواسته باشید ما اگر جای دوستان طراح بودیم، ترجیح می‌دادیم با توجه به حساسیت‌های متعددی که روی کارها وجود دارد از طرح‌هایی استفاده کنیم که حاشیه کمتری داشته باشد. مثلا چه ایرادی داشت به جای فضاییما از «ماهواره» توی طرح استفاده می‌کردیم.

از بیلبورد تا آل پاچینو

لابد می‌دانید آگهی‌ها نفس مطبوعاتند، اما این را هم می‌دانید که اگر بیچ اکسیژن رادر دستگاه زیاد باز کنید می‌تواند تنفس را سخت کند. حالا حکایت ماست، خدا بدهد برکت، اما خب سرریز آگهی‌ها به چهارصفحه فرهنگ، ادبیات و هنر ما باعث شده امروز خیلی مزاحم‌تان نباشیم. انگار آمده باشیم يك موز برداریم و برویم!

اول بگوییم از محمدصادق علیزاده که زمین و زمان را می‌جورد و از لایه‌لای پنهان‌ترین اوراق هستی، از جزئی‌ترین شئون زندگانی انس و جن سوژه درمی‌آورد برای صفحات، بس که اهل آفاق است و انفس؛ دبیر کتابخوان گروه ما که هیچ از نوشابه‌هایی که برایش باز می‌کنیم استقبال نمی‌کند، بس که سلیم‌النفس و متواضع است. اگر حالا این سطرها را در تمجید از او می‌خوانید بدانید اعتماد کرده به ما و این ستون را بی‌آن‌که ریزه‌ریز بخواند و ستایش‌های ما را از خودش حذف کند امضا کرده و فرستاده به اتاق سردبیر. اگر هم نمی‌خوانید که خب پس ما دیگر داریم آب بر کدام هاون می‌کوبیم؟

بگذریم... امروز صد مصادق بند کرده به آنها که به بیلبورد معروف میدان ولی‌عصر پیله کرده‌اند؛ همان بیلبورد عظیم‌الابعادی که چند وقت يك‌بار جنجالش شهر را به هم می‌ریزد بس که شهره شهر است در دلبری. علیزاده تویییتی از الهام فخاری و حجت نظری، نمایندگان مردم پایتخت در شورای شهر را پی‌گرفته که هیچ معلوم نیست بیلبورد را به‌دقت دیده و به آن انتقاد کرده‌اند یا هنوز در فضای انتقادهایی قفل کرده‌اند که پیش از برگزاری جام جهانی اخیر به تصویر حامیان تیم ملی فوتبال ایران روی آن بیلبورد رفته بود. خلاصه این‌که صادق هم واکنش این دو عضو شورای راصد و بررسی کرده، هم پاسخ‌های طراحان این بیلبورد و هم روابط عمومی سازمان اوج را که بیلبورد برای اوست، دعوای کف سوشیال‌مدیای دوستان، خوراک خوبی برای عصر جمعه صادق مهیا کرده، برای شما هم، گزارش‌او از همین صفحه شروع می‌شود و ادامه‌اش را می‌توانید در صفحه ۱۰ بخوانید.

مردی است بی‌حاشیه، موی در آسپاب مطبوعات سپیدکرده. نامش کیکاووس، کنیه‌اش زیاری، تخصصش سینما توگراف بین‌المللی و گرایشش هالیوود و بالیوود و سینمای آریتستیک و عامه‌پسند و خلاصه همه نوع تصویری که مربوط باشد به چنان ۳۵ میلی‌متری و دیجیتال و جز آن و فراتر از آن. صفحه ۱۲ امروز گروه نیز حاصل ترجمه‌ها و نقد و بررسی‌های اوست.

کیاخان از نخستین سریالی که قرار است آل پاچینو در آن بازی کند، گزارش می‌آورد. البته اگر زیاری صفحه‌ای برای اسپنمای جهان تدارک دیده باشد نمی‌شود از خوش‌الحان‌ها و ساحرا لصورتهای هندی در آن خبری نباشد که هست؛ از سلمان خان تا بانی‌کاپور و دیگر رفقا.